



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorvm Commvnivm Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 36. Sunt ne quaecunq[ue] dicuntur esse cognitionis uel scientiae diuinae, etiam in Deo, uel esse de Deo dicenda?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

M
uma-
ndum
te la-
ipsius
eçp lo
quod
e Deo
huius
m ra-
itudi-
tia?
quam-
opter
s & ef
forti-
ræsi
, it's
positio,
desti-
pro-
n: que
um &
ientia
, tam
s quā
ater
ian-
L I B E R I.

Si autem nulla futura fuissent: li-
cet tolleretur præscientia, dispositio,
vel prædestinatio, secundum relatio-
nem rei antecedentis ad consequen-
tem: non tamen protinus etiam es-
sentia, quæ tali subiicitur, relationi Amb. lib.
5. cap. 8. de
Trini.

Intuetur autem Deus omne futu- Aug. in
rum, ut præsens: eo' quod semel vni-
uersa tam præterita, quam futura, si-
cut & præsentia in æternum scientiæ
diuinæ præsto sint & repræsententur.
Psal. 49.

Caput 36.

Sunt ne quæcumq; dicuntur esse cogni-
tionis uel scientiæ diuinæ, etiam
in Deo, uel esse de Deo
dicenda?

Omnia Deo cognita sunt qui-
lem in eius scientia: non ta-
men illa omnia dici debent es-
se in ipsius essentia. Multa enim scit,
quæ essentia eius non sunt.

Deus etiam aliquo modo cognos- Rom. II.
cit bona, quo non cognoscit mala, August.
Ut quæ in ipso esse non possunt: cum Psal. 117.
illa solùm in eo dicantur, ad quæ ra-
tione principiū se habet, qualia non
sunt mala, quæç ipsi improbantur.

B 7 Proinde

LOCORVM COMMVNIVM

Proinde etsi omnia quæ sunt de
Deo, possunt dici ex ipso: non tamen
econuerso, omnia quæ ex ipso sunt,
esse de ipso dici possunt. Creaturæ si-
quidem ex ipso sunt, quia ab eo fa-
boni. c. 18.
Aug. de natura
tom. 6.

Etæ: at non de ipso propriè dicentur,
quia non de ipsius substantia profi-
ciscuntur.

Caput 37.

Quomodo inest Deus rebus creatis?

Deus qui incommutabilis in
se, per præsentiam, potentiam,
& essentiam est in omnina-
tura seu essentia sine sui definitione: &
in omni loco sine circumscriptione:
in omni tempore sine mutabilitate.

In sanctis vero animis speciali mo-
do & præcellenti, & per gratiam qua-
si demoratur. Excellentissimè autem
est in homine Christo, in quo pleni-
tudo diuinitatis corporaliter inha-
bitat. Est ergo ubiq; per essentiam: sed
in solis bonis inhabitat per gratiam.

Priusquam vero res aut sancti fo-
rent, Deus qui nullius eget, æquè ut
modo in se habitauit.

Nemo tamen quum Deus immuni-
dis rebus sit præsens, etiam conta-
minari suspicetur: quandoquidem
nec spiritus humanus à corpore le-
pro-

Col. 2.

Hier. 23.

proso, n-
ris com-
Et qu-
ni temp-
nec loca-
nec loco-
bitur. S-
quidem
bitur, q-
dum aff-
atqui in-
deus est-
ne incip-

Est' ne sc-

C'A
ti
fi
ret: nec
quascun-

Neq;
causa m-
ipsi præ-
mala, ni-
tiæ, per-
farerun-
lorum,
mala nc-